Salzburg (?), 1. Hälfte 13. Jh.

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8475
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

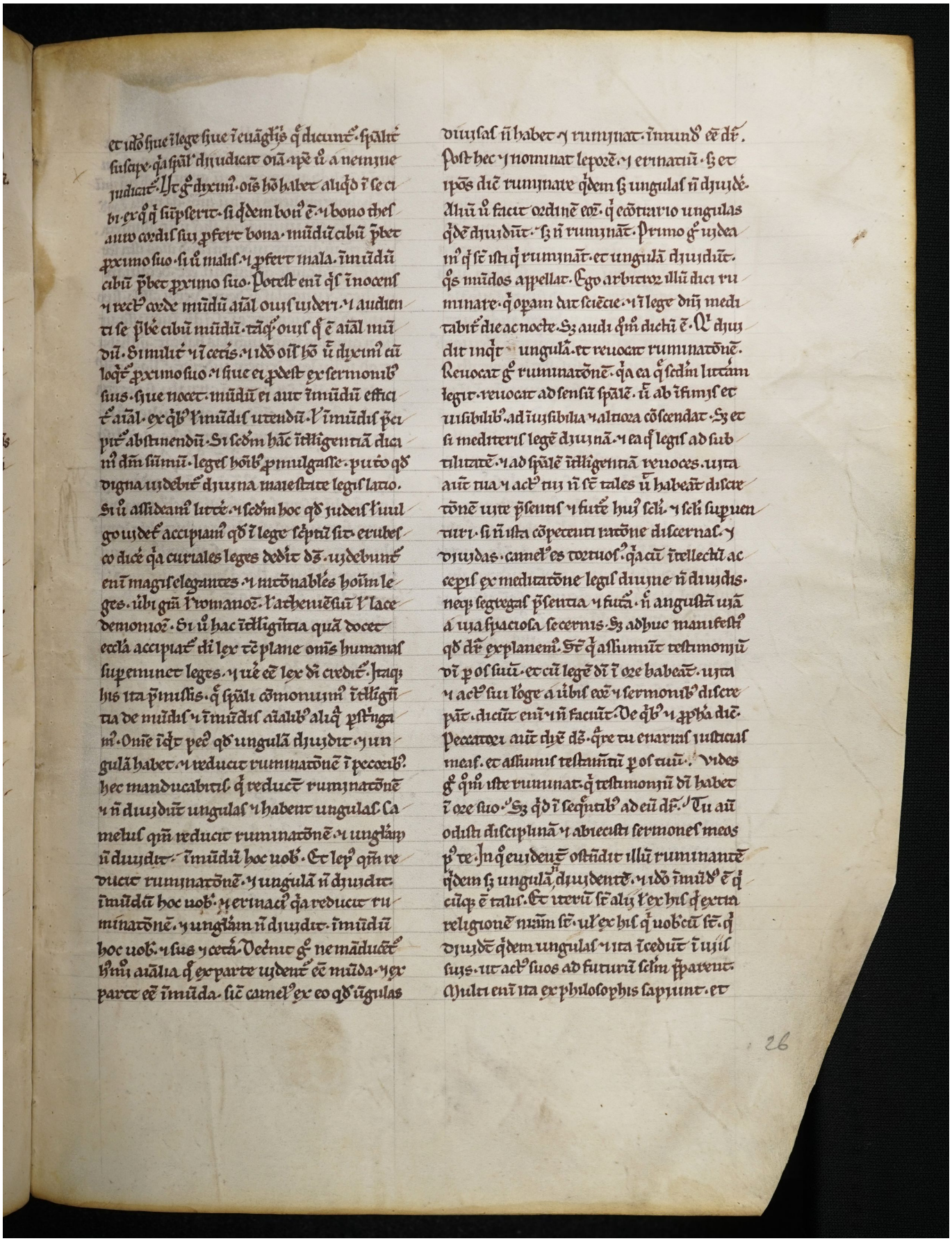

et idō siue i lege siue i euāgliis q̄ dicunt. spālt
sinsape. q̄a spāl' diiudicat oīa. ꝓ ū a nemine
iudicat. Ut g̃ dixim. oīs hō habet aliq̄d i se ci
bi. ex q̄ q̄ sūpserit. si q̄dem bonū ē. ⁊ bono thes
auro cordis sui pferet bona. mūdū cibū ꝑbet
proximo suo. si ū malū. ⁊ pferet mala. īmūdū
cibū ꝑbet proximo suo. Potest enī q̄s īnocens
⁊ rect' corde mūdū aīāl ouis uidere. ⁊ audien
ti se ꝑbē cibū mūdū. tūq̄ ouis q̄ ē aīāl mū
dū. Similiē ⁊ ceteris. ⁊ idō oīs hō ū dixim. eū
loqt' proximo suo. ⁊ siue ei pdest ex sermonib'
suis. siue nocet. mūdū ei aut īmūdū effici
t aīāl. ex q̄b' ⁊ īmūdis utendū. ⁊ īmūdis pe
ptē abstinendū. Si sēdm hāc itelligentiā dici
mus dm̄ sūmū. legis hōib' ꝑmulgasse. puto q̄d
digna uidebit' diuina maiestate legis latio.
Si ū assideamus lectē. ⁊ sēdm hoc q̄d iudeis l'iul
go uidet' accipiamus q̄d i lege sēptū sit. erubes
co dicē. q̄a curiales leges dedit dō. uidebunt'
enī magis elegantes. ⁊ rōnabiles hoīm le
ges. ubi grā l'romanor. l'athenienū l'lace
demoniōr. Si ū hac itelligētia quā docet
eclā accipiat' di lex tē plane omis humanas
superminet leges. ⁊ uē ē lex di credit'. Itaq;
his ita ꝑmissis. q̄ spālis cōmonuimus itelligē
tia de mūdis ⁊ īmūdis aīalib' aliq̄ ꝓstinga
mus. Omīē iqt pet' q̄d ungulā diuidit. ⁊ un
gulā habet. ⁊ reducat ruminatōnē i pecorib'
hec manducabitis. q̄ reducūt ruminatōnē
⁊ ū diuidūt ungulas ⁊ habent ungulas. ca
melus q̄m reducit ruminatōnē. ⁊ ungl̄am
ū diuidit. īmūdū hoc uob'. Et lep' q̄m re
ducit ruminatōnē. ⁊ ungulā ū diuidit.
īmūdū hoc uob'. ⁊ ernaci q̄a reducit ru
minatōnē. ⁊ ungl̄am ū diuidit. īmūdū
hoc uob'. ⁊ sus ⁊ cetā. Decnit g̃ ne mādūcē
t'nū aīālia q̄ ex parte uident' ē mūda. ⁊ ex
parte ē īmūda. sic camel' ex eo q̄d ūgulas
diuisas ū habet. ⁊ ruminat. īmund' ē dī.
Post hec ⁊ nominat lepōrē. ⁊ ernaciū. sz et
ipōs dicē ruminare q̄dem sz ungulas ū diuidē.
Alū ū facit ordinē eōr. q̄ ecōtrario ungulas
q̄dē diuidūt. sz ū ruminātē. Primo g̃ uidea
mus q̄ sē isti q̄ ruminātē. et ungulā diuidūt.
q̄s mūdos appellat. Ego arbitror illū dici ru
minare. q̄ opam dat sciēcie. ⁊ i lege dni medi
tabit' die ac nocte. Sz audi q̄m dicti ē. Qui
dit inq̄t ungulā. et reuocat ruminatōnē.
Reuocat g̃ ruminatōnē. q̄a ea q̄ sēdm litam
legit. reuocat ad sensū spālē. ū ab ifimis et
uisibilib' ad iuisibilia ⁊ alnora cōscendat. Sz et
si meditetis legē diuinā. ⁊ ea q̄ legis ad sub
tilitatē. ⁊ ad spālē itelligentiā reuoces. uita
aūt tua ⁊ act' tui ū sē tales ū habeāt discer
tōnē uite ꝑsentis ⁊ future huj' seli. ⁊ seli supuen
turi. si ū ista cōpecuti rōne discernat. ⁊
diuidas. camel' es tortuos'. q̄a cū itellectū ac
cepis ex meditatōne legis diuine ū diuidis.
neq; segregas ꝑsentia ⁊ futā. ū angustā uiā
a uia spaciosa secernis. Sz adhuc manifestī
q̄d dī explanemus. Sē q̄ assumūt testimonium
dī p os suū. et cū legē dī i ore habeāt. uita
⁊ act' suū l'ōge a ubis eōr ⁊ sermonib' discre
pāt. dicūt enī ⁊ ū faciūt. De q̄b' ⁊ ꝓpha dicē.
Peccatori aūt dixit ds. q̄re tu enarras iusticias
meas. et assumis testimōnū p os tuū. Vides
g̃ q̄m iste ruminat. q̄ testimonium dī habet
i ore suo. Sz q̄d i sequtib' ad eū dī. Tu aūt
odisti disciplinā ⁊ abiecisti sermones meos
p tē. In q̄ euidenter ostendit illū ruminantē
q̄dem sz ungulā diuidentē. ⁊ idō īmūd' ē q̄
cūq; ē talis. Et uterū sē aliq̄ l'ex his q̄ extra
religionē nrām sē. ul' ex his q̄ uob' cū sē. q̄
diuidē q̄dem ungulas ⁊ ita īcedūt i uiis
suis. ut act' suos ad futurū selm ꝑ parent.
Multi enī ita ex philosophis sapiunt. et